

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 87

Číslo 43

21. října 2007

Cena: 6 Kč

MINULOU SOBOTU SE KONALO 83. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

V Praze - Dejvicích se minulou sobotu konalo 83. zasedání ústřední rady. Pobožností na text 1 K 1,17n a písní 163 zahájil jednání plzeňský biskup Mgr. Michael Moc, který přítomné pozval na slavnost v našem sboru v Trhových Svinech.

V ideovém referátu, který řídil bratr patriarcha, byla mj. s povděkem přijata nabídka Alfreda Strejčka na uspořádání kurzu rétoriky pro naše duchovní. Ústřední rada souhlasila s tím, aby se kurzu zúčastnili biskupové a vikáři. Biskupové určí i duchovní ze svých diecézí, pro které bude kurz přínosem. Pozitivní je, že Alfred Strejček nepožaduje za kurz žádný honorář. Ústřední rada dále schválila kazatelský plán na příští církevní rok (2007/2008). Tématem je "Pokání a obnova církve", kazatelský plán, který byl revidován liturgickým výborem, připravil prof. Vladimír Kubáč se spolupracovníky.

V organizačním referátu, který řídil plzeňský biskup Mgr. Michael Moc, ústřední rada schválila mj. text smlouvy o ubytování studentů v Bohoslovecké koleji dr. Karla Farského a novelizovaný organizační řád koleje. Stanovila i datový plán zasedání ústřední rady v příštím roce (12. ledna, 9. února, 8. března, 12. dubna, 17. května, 6. června, 13. září, 18. října, 8. listopadu a 5. prosince). Zasedání církevního zastupitelstva bude 7. června a 6. prosince. Ústřední rada rovněž schválila celocírkevní akce - 6. ledna v chrámu sv. Mikuláše bude bohoslužba k výročí vzniku naší církve,

7. března v parlamentu shromáždění k výročí narození TGM, 14. června ve Škodějově bohoslužba k výročí úmrtí dr. Karla Farského, 5. července v chrámu sv. Mikuláše Festival duchovní hudby a v Sázavě poutí, 6. července v Betlémské kapli slavnostní bohoslužba k výročí upálení Mistra Jana Husa, 28. října ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové slavnostní bohoslužba k 90. výročí vzniku samostatného státu.

Ve finančním referátu, který řídil finanční zpravodaj Mgr. Radek Zapletal, byl mj. schválen záměr opravy zvonu v budově úřadu ústřední rady. V ekumenicko zahraničním referátu, který řídil brněnský biskup ThDr. Petr Šandera, ústřední rada mj. schválila naši účast na Setkání křesťanů v Bratislavě a žádá diecézní radu Bratislava, aby vyslala zástupce do přípravné komise. Ústřední rada rovněž schválila zprávu ze Sibiu a zprávu z konference k 60. výročí kněžského svěcení žen a poděkovala brněnské diecézi za podporu konference.

V tiskovém a kulturním referátu, který řídil bratr patriarcha, byl mj. schválen záměr obnovit edici Rozhledy víry a v r. 2008 vydat publikaci prof. Zdeňka Sázavy "Kniha knih - Bible" (přístup k ní, její četba, výklad a normativnost).

V neveřejné části se ústřední rada mj. zabývala případem Mgr. Karla Bicana. Schválila také kněžské svěcení jáhnovi Alfredu Hegerovi z olomoucké diecéze.

(red)

Výročí úmrtí Jana Žižky připomněla naše církve u mohyly v Sudoměři.

Foto: Radek Pošvec

SLOVO O JANU ŽIŽKOVÍ U MOHYLY V SUDOMĚŘI

Vážený představitel veřejného života a obrany státu, vážení občané, mládeži, sestry a bratři, pozdravuji vás ve shromáždění k výročí Jana Žižky na tomto památném historickém místě. Církve československé husitské, jak vyplývá z názvu, má vřelý vztah k husitství. Husitská doba patří k jedné z našich živých a nejdůležitějších

šich tradic. A tím je dáno, že máme kladný vztah i k postavě hejtmana Jana Žižky, který je s epochou husitství nerozlučně spojen. V dějinách není jen čas klidu a tvořivosti, ale také čas bitev a válek. Proto dějinami nehýbají jen učenci a lidé ducha ponoření do knih, ale i muži zbraní. Ti ale také musejí mít ducha rozvážnosti, strategického uvažování, víry a rozhodnosti. To platí o Janu Žižkovi. V měsíci říjnu se setkáváme, abychom tuto postavu našich dějin veřejnosti připomínali bez ohledu na to, zda je v oblibě či není, a zamýšleli se nad jejím významem v minulosti i v kontextu doby, v níž žijeme.

Již v minulých letech vznikla důležitá tradice setkávání na památném bojišti na vrchu Vítkově v Praze, kde tento vojenský velitel napomohl k obraně města. Toto místo - Sudoměř je neméně významné, neboť zde Žižka prokázal své schopnosti a vybojoval jednu z prvních vítězných bitev.

Výprava husitů směřující od Plzně měla údajně 12 vozů, 400 pěších a to mužů i žen a jen devět jezdců. S nimi se střetly jízdní houfy rytířů a oddíly strakonických johanitů, které byly v naprosté početní převaze. Pronásledovatelé měli představu, že boj bude velmi snadný. Žižka zde ukázal, že je schopný strateg obranné bitvy. Vyhlídal výhodné místo, kterým byla vyvýšenina mezi rybníky a bažinou. Rytířská jízda zahájila útok 25. března 1420. Husitští bojovníci využili terénních překážek a navíc hustá mlha ztížila pronásledovatelům orientaci. Už zde se projevily prvky tábořského válečnictví doby Žižkovy a Prokopovy, zejména využití vozů jako hradby. Husité zde v čele s Žižkou zvítězi-

li, ačkoliv byli v početní menšině. Zpráva o jejich vítězství se donesla na Hradiště hory Tábor, odkud vyjela skupina vstříc vítězům, jak zmiňuje Kronika husitská Vavřince z Březové (vyd. 1940, s. 24).

V obecném a povrchním povědomí jsou s husitstvím spojovány války a násilnosti. Jan Žižka je sice populární postavou naší historie, ale v současnosti může být představován a zkruslován jako škůdce země. Jakoby se zapomínalo na to, že ve 20. století v době ohrožení naší vlasti a v odboji se stával pro mnohé symbolem statečné obrany a naděje na vítězství navzdory početní převaze a moci okupantů. Války a boje rozhodně také nelze považovat za jedinou stránku husitství. Česká reformace chtěla být především duchovní obnovou na základě Božího slova, jak ji z Betlémské kazatelny a na univerzitě šířili mistr Jan Hus či mistr Jakoubek ze Stříbra a mnozí další. Také v čase tzv. poutí na hory se neobjevovaly výzvy k násilí. Tehdy zástupy se ubíraly za zpěvu duchovních písní na horu Tábor, kde husitští kněží kázali, zpovídali a vysluhovali svátost pod obojí způsobou (F. Šmahel: Husitská revoluce. 2. Kořeny české reformace. Praha 1993, s. 120). Husitství se však v čase vyhlášení křížáckých výprav muselo bránit a celá země se tak stala bojištěm. Husitské ideje musely být bráněny mečem, protože jinak by byly mečem zničeny (J. Kejíř. Husité. Praha 1984, s. 146). Husité nepřistupovali k problematice války s lehkým srdcem, ale na pražské univerzitě byly vedeny diskuse o dovolenosti obranné války. Hlavním tvůrcem úspěšné obranné

Pokračování na str. 3

EVANGELIZACE A MISIE – ÚKOL KAŽDÉHO KŘEŠTĀNA

Gn 49. kapitola, Mt 6,25-26, Mk 16,15

Když praotec Jákob umíral, sdělil svým synům, pokolením Izraele, jejich budoucnost a požehnal jim. My dnes mezi sebou nemáme Jákoba, neseme však jeho požehnání, nicméně i mezi námi jsou Rúbenové, je zde Juda, Zabulán, Isachar, Dan, Gád, Ašer, ale i Josef, Šimeón, Lévi, Neftalí či Benjamín. Každý z nás v naší církvi máme své obdarování a každý z nás je povolán od našeho Pána k jinému úkolu. Tak musíme společně hledat, čím nás náš Pán obdaroval, nikoli ve zlobě, v příkazech či zákazech, ale v lásce. Dokonce máme povinnost nést břemena těch druhých a oni zase po-nesou břemena naše. Proto při hledání obnovy a reformy církve musíme vy-cházet z darů našich bratří a sester, které někdy budeme muset třeba i ve společném dialogu objevovat. Mnohokrát se totiž stává, že horlivý novokněz brzy odpadne od služby, neboť své obdarování viděl jinde, než kam ho církve ustanovila. Církve nesmí určovat každému jednotlivému služebníkovi jeho dary, ale společně s ním jeho obdarování hledat a doprovázet ho při tomto hledání.

Co bude dál, slyšíme často ze všech stran. Jaká bude budoucnost církve, jaká bude budoucnost naší diecéze, naše? To jsou otázky, které nás mnohokrát zaměstnávají víc, než skutečné poslání, tj. zvěstování Evangelia, radostné vykupitelské zvěsti, příchodu Božího království. Jako bychom neslyšeli Ježíšova slova z evangelia podle Matouše: „Nestarejte se o to, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe a ...pohleďte na nebeské ptačtvo: neseje, nežne, nesklízí a přece je váš nebeský otec živí“ (Mt 6,25-26).

Na druhou stranu nás však Písmo také vybízí k aktivitě, nemáme se sice starat o hmotné zabezpečení, ale máme: „jít do celého světa a kázat evangelium všemu stvoření“ (Mk 16,15) a hledat Boží království již tady na zemi.

Z Písma tedy víme, co bychom dělat měli, často však nevíme jakou metodou, neboť metoda našich otců a dědů byla sice účinná ve 30. nebo i v 50. letech minulého století, dnes však široké masy ke Kristu nepřivádí. Proto musíme pokračovat v metodách a formách, které se osvědčily v uplynulých letech, poučit se z chyb, které se při zavádění nových forem zvěsti objevily, a oslovit současného člověka dneš-

ní doby, neboť podle sociologických průzkumů, které provádíme, víme, že současný člověk je nábožensky vyprahlý a hledající.

Motivací ke změně stylu práce však primárně nemůže být finanční situace církve nebo zavedení nutných personálních a administrativních postupů, ale jediné a pouze úkol nás samých, křesťanů, v tomto světě. Tedy ne nařizování reforem shora, ale rozhodnutí každého duchovního, kazatele, každého laika, že chce přinést zvěst široké vrstvě občanů v místě své náboženské obce. Bez tohoto rozhodnutí jednoho každého z nás budou veškeré pokusy o oslovení člověka dnešní doby, veškeré snahy o zavádění modelů práce a komunikace liché. Vydeme-li z těchto základů, můžeme společně vybudovat církve novou, která bude skutečnou služebnicí a zvěstovatelkou pro každého občana žijícího v „blízkosti“ naší náboženské obce.

Kvalifikace a vokace

Z analýzy, kterou provedlo personální oddělení Úřadu pražské diecéze na základě požadavků usnesení církevního zastupitelstva vyplývá, že 97 % Pokračování na str. 3

EVANGELIZACE A MISIE – ÚKOL...

Pokračování ze str. 1
 farářů v naší diecézi má Husovu čs. bohosloveckou fakultu, resp. Husitskou teologickou fakultu (dále jen HBČF, resp. HTF). Z dalších duchovních má 74 % HBČF nebo HTF, 8 % má střední školu a Husův institut teologických studií, 8 % studuje HTF, 8 % je absolventy diecézního kazatelského kurzu a 2 % mají jen ukončené střídání vzdělání, které si budou nuceně doplnit. Z kazatelů je 11 % absolventů HBČF nebo HTF, 20 % studuje HTF, 11 % absolventů HITS, 9 % je absolventů konzervatoře, 37 % je absolventů jiné vysoké školy nebo na jiné vysoké škole studují a 12 % je absolventů střední školy nebo středního odborného učiliště. Z pastoračních asistentů je 10 % absolventů HBČF nebo HTF, 40 % je absolventů jiné školy a v současnosti studentů HTF, HITS nebo VOŠ HITS, 33 % je absolventů jiné vysoké školy a 17 % je absolventů střední školy nebo středního odborného učiliště. Jak je zřejmé, teologické vzdělání mají především faráři a další duchovní, zatímco u kazatelů a pastoračních asistentů úměrně jejich specializaci chybí. Mnoho z nich si však přes svou specializaci

teologické vzdělání v souladu s Řádem duchovenské služby doplňuje, nebo již doplnilo. Lze předpokládat, že do 3 let dojde k naprostému doplnění kvalifikačních požadavků na jednotlivé služebníky církve.

V připravovaném dokumentu "Služba církve" se v otázkách služby duchovních a kazatelů hovoří o vokaci a charismatech. Je velmi obtížné z několika rozhovorů uchazečů o službu v církvi zachytit "míru" víry, vokace či charismat bratrů a sester, se kterými nebyl například v rámci jejich studia na UK HTF vytvořen hlubší kontakt s některou z náboženských obcí. V tomto místě církev prozatím nevytváří na fakultě dostatek prostoru pro navázání kontaktu s případnými uchazeči o službu. Je nutné vytvořit pravidelný rytmus setkávání.

Poslední měsíce se v ústředních orgánech stále zvažuje otázka "výše" přínosu služby faráře, duchovního, kazatele pro náboženskou obec nebo pro oblast jeho působení. Jistým vodítkem pro sledování přínosu služby naší CČSH v jednotlivých obcích a městech je sledování práce farářů, dalších duchovních a kazatelů (souhrnný pojem pro kazatele, pastoračního asi-

stenta a katecheta v souladu s čl. 11, odst. 1 Ústavy CČSH) v intencích s biblickým textem „po ovoci poznáte je“. Zdrojem takového hodnocení může být jednak výsledek vyplývající z vizitace vikáře či biskupa, stanovisko rady starších, členů náboženské obce a řád-ně vyplněná "Analýza", která odhalí vnější problém náboženské obce. Objeví-li se v takové náboženské obci nějaké problémy, je nutné právě hledat vokaci a sledovat charismata a společně v rozhovorech s radami starších a duchovními v modlitbách nalézt řešení, které křesťansky přijmou všechny strany. Zjistí-li se v rozhovoru, že dotyční aktéři nejsou schopni nalézt řešení v souladu s Božími normami, pak je nutné hledat příčiny vzniku ve vyšší složce, tj. v diecézní, příp. v ústřední radě, avšak i zde v souladu s Božím řádem: „nejprve vyjmi trám ze svého oka a poté až třísku z oka svého bratra“, abychom zbytečně nevhodným jednáním neztratili svého bratra či sestru.

Pokračování příště
**h. doc. ThDr. David Tonzar, Th. D.
 ředitel úřadu a vedoucí diecézní
 tajemník**

Výročí Husova sboru v Havlíčkově Brodě

9. května 1920 vznikla náboženská obec Církve československé v Havlíčkově Brodě. Do roku 1926 měla již 7 tisíc členů (z toho 3,5 tisíce v samotném Brodě) a ti se pochopitelně nemohli vejít do prostorů hotelu Horák, kde se konaly společenské a kulturní církevní akce. Bohoslužby se konaly na povolení ministerstva školství v římskokatolickém gymnaziálním kostele, ovšem hned roku 1921 byly zakázány. Není divu, že náboženská obec zatoužila po vlastním sboru. Do začátku měla 30 tisíc korun, od města získala darem pozemek a v červnu roku 1926 byl položen základní kámen. Stavební práce započaly 18. října 1926 a rada starších disponovala již částkou 150 tisíc korun, což bylo ovšem stále zoufale málo. Musela proto uzavřít zápůjčku (dnes bychom pravděpodobně řekli hypotéku) u Zemské banky na 1,5 milionu korun, a tu každý měsíc poctivě splácet. 9. října 1927 bylo celé úsilí náboženské obce korunováno úspěchem - královéhradecký biskup dr. G. A. Procházka slavnostně Husův sbor otevřel. Po 80 letech si náboženská obec 6. října tuto radostnou událost připomněla slavností, která začala bohoslužbou vysluhovanou bratry patriarchou a brněnským biskupem. Odpoledne pak následovalo čtení z kroniky, slovo hostů a koncert sborů Jasoň a Limbora, které (pochopitelně v jiném obsazení) zpívaly už při otevření sboru.

(noe)

SLOVO O JANU ŽIŽKOVÍ U MOHYLY ...

Dokončení ze str. 1
 taktiky i za nepříznivých podmínek byl právě Jan Žižka. V dobovém svědectví v tzv. Kronice velmi pěkně o Janu Žižkovi je řečeno, že "táhl s vojskem zemí a dobýval hrady i města. A vedl časté bitvy se silnými nepřáteli, ale nikdy v nich neprohrál" (Ze zpráv a kronik doby husitské. Praha 1981, s. 233). K vítězství napomohla promyšlená strategická úvaha využívající vyvýšený bod obrany, jako tomu bylo u Sudoměře, tak i na Vítkově při obraně Prahy. Dále to byla vozová hradba, střelné zbraně k zastavení útoku nepřátel i význam pěchoty a vysoký stupeň kázně, jak dosvědčuje Žižkův řád.

Karel Farský – první patriarcha naší církve charakterizoval Žižku jako muže středověku. Byl ve středověku zrozený a středověkem odchovaný, tak jak středověk odchoval své lidi, tvrdě až krutě. Ale byl horlivel pro Boží zákon (Naše postily. Praha 1952, s. 507). Mistr Jan Hus svou dobu naopak převyšoval svobodou svého myšlení a přesvědčení a novou kulturou ducha, pro niž doba středověku založená na moci a násilí nebyla ještě zralá.

Jan Hus je charakteristický s Bibli v ruce, naproti tomu Jan Žižka má v ruce palcát. Palcát byla jezdecká zbraň užívaná ve 13. – 16. století. Palcát husitských velitelů byl menší a pečlivě opracován. Sloužil spíše jako znak vůdcovství než zbraň (Slova a dějiny. Praha 1980, s. 170). O palcátu se mluví už ve Starém zákoně, kde je jako velitelská hůl výrazem moci a síly podobně jako vladařské žezlo (Gn 49,10; Sd 5,9; Sd 5,14). Žižka byl obdařen silou a autoritou husitského vojevůdce, který si získal všeobecný respekt a budil až strach pro svou důslednost, nesmlouvavost a přísnost. Karel Farský při veškerém ocenění Žižko-

vy horlivosti, statečnosti a rozhodnosti říká: „Ačkoliv bojoval za spravedlivou věc, přesto některé projevy válečného násilí jsou s Kristovým zákonem neslučitelné (Naše postyla, s. 509). „Cep a palcát není zbraní odpovídající dnešní kultuře" (s. 510). Není naším úkolem vylepšovat historii či naopak ji a jednotlivé postavy líčit v těch nej-

horších barvách, neboť vše a každý podléhá Božímu spravedlivému posouzení. V každém případě je odkazem husitství a české reformace na jedné straně statečná obrana v duchu Žižky a na druhé straně užívání zbraně ducha, kterou je Boží slovo přinášející světlo evangelia lidem v každé době.

Tomáš Butta

O NAVLÉKÁNÍ KORÁLKŮ

Kolik rozborů situace v církvi už jsme četli, ba se na nich i podíleli! Kolik jich leží v útrobcích našich archivů! Jsou jistě důležitá. Přes sebelepší úmysly však v sobě skrývají mnohá úskalí. Po lidsku zpracovávají to lidské. Jenomže církev není továrna na cvičky a její budoucnost není jen v našich rukou. A nestaví-li dům Hospodin, marně se namáhají stavitelé.

Jedno z nebezpečí je ve zobecnění vlastních zkušeností, prožitků a znalostí, přičemž svá mínění o věci pokládáme za vědění. Přitom o dané skutečnosti "víme" jen z nepatrné výše celou situaci. Každé zobecnění si vždycky rychleji nalezne viníky problému než cestu z něho. K tomu je v nás bolševiky naočkované měřítko totalitního myšlení: za to mohou ti nahore! V totalitě to snad platilo. V demokracii – i té církevní – je odpovědnost rozložena, svoboda má pružné mantinely a většina přehlasuje menšinu ne vždy dobrým směrem.

Kdo zná řády církve, ví, že pravomoci i kompetence diecézních rad i biskupů jsou téměř mizivé. Všechny analýzy a strategie rozvoje narazí na právní subjektivitu náboženských obcí. Navíc je neprovázanost církevních řádů stejná jako u zákonů státních a přitom by nám mělo stačit Desatero. K tomu přičtíme zděděné problémy předcházejících generací: po obrovském nadšení let předválečných dvě totality, strach a devótnost nejen představitelů církve ale i věřících. Odklon od církvi a úbytek věřících je celosvětový problém, spjatý nejen s průnikem jiných náboženství, ale i se vzrůstajícím konzumismem, podporovaným novým náboženstvím davů - médii. Za provozu života církve se pomalu posunuje hlásání evangelia i způsob jeho vyznávání. Restaurační stýskání, co dělat,

aby to bylo jako dřív, je marné. Život víry už nepůjde nutně přes kostel, ale měl by vést přes fary. Člověk si otázky po smyslu i zakotvenosti života klade stále stejně. Vědomí Boha je přece antropologická konstanta.

Číselné analýzy o církvi vypovídají o úbytku věřících i peněz na obyčejný provoz církve. To je ovšem výpověď o lidské nedostatečnosti v Božích službách, ale ne o Božím působení ve světě lidí. Mýlím se snad, připomenu-li, že chudoba k církvi patřila? Nebo je snad evangelium pro bohaté a úspěšné? Stav církve jako živého těla Kristova nelze sevřít do úspěšných numer. Nedočteme se v nich o duchovních, kteří chodí v noci k umírajícím či kilometry pěšky sloužit bohoslužby pro tři duše, jsou sami sobě kostelníky, s kýbly chrání zatékající střechu, s málo penězi živí rodinu a ještě bezdomovce, mají za sebou zkušenosti s StB a... A kde je tichá práce bezejmenných laiků... A těch modliteb! Statistiky nezachytí nic z toho, co činí kněze knězem a křesťana křesťanem. Ano, lidé od nás chtějí něco jiného: chléb, řešení sociální otázky, recept, jak být na zemi šťastný, a my je zlobíme a nudíme omíláním zvěsti, jejíž hodnota se na trzích tohoto světa nedá zpeněžit - nabízíme dar Božího tajemství spásy v Kristu.

Církev není obchodní dům a křesťan a kněz nenabízí produkt Krista Pána. Nechci být žádný account manager. "Zdroje potřebné k realizaci přijatého plánu" znám jen jedny – vokaci, Božím povoláním vyslaný věrohodný křesťan. Laik či kněz. Vokace a působení Ducha svatého nelze plánovat. Nelze se na Ducha svatého ani vymlouvat. Ale nelze ho ani "vydefinovat" a přivlastnit. O Boží pomoc při díle církve lze jen prosit.

Právě tam kde církev začala pracovat na své moci, úspěchu a slávě a vytvořila systém ekonomických a legislativních pravidel, se stala vdovou po Duchu svatém. A teď my křesťané nevíme kudy kam. V 60. letech to kdosi vtipně ale přesně pojmenoval: Kristus ano, církev ne.

Nebo jinak: reklamou či vizitkou církve je kříž, ne plně lavice a bankovní konto. Úspěch není jméno Boží. Bůh není výkon, Bůh je láska (J. Zahradníček). Rovnost akce a kontemplace (Marta i Marie). Z vyšší perspektivy tak řešení problémů nespočívá ani v konání ani v nekonání, ale v pochopení, protože kde je skutečné pochopení, tam není problémů (A. de Mello).

Svět (a církev v něm) jsou jen "stáji, v níž se rodí Pán". Betlémská hvězda vstoupila do našeho lidského chléva. Chasidští mniši říkali: rozhrabujte hnůj tak nebo tak, bude to pořad hnůj. Zatímco si lámete hlavu, mohli byste navlékat perly pro radost nebes. A tak spíš než o další analýzu prosme o dialýzu krevního oběhu církve a každého z nás Duchem svatým.

A tak jedu vlakem do úřadu, pak na vikariáty a domů na faru, k umírajícímu do nemocnice, pak připravit pohostění a lavice pro návštěvu lutherského zájezdu, mezi tím budu přemýšlet o misijní přednášce pro bohaté podnikatele, domluví se s ředitelem školy výchovné koncerty, zajdu za slepou Alenkou, připravím si nedělní kázání i promluvu ke křtu a doufám, že než usnu se stačím pomodlit... A ráno, dá-li Pánbůh, vstanu navlékat aspoň obyčejné korálky pro radost nebes.

P.S. Se "6P" se přes to všechno těším na plodný, konkrétní dialog.

Jana Šilerová

ZPRÁVY

Zemřel bratr V. Macela

Málokomu se dnes poštěstí setkat se s člověkem, který za svého života vnímal mocnářství Rakousko-Uhersko, velkou válku světovou, již se v minulém století dostalo názvu první, neboť ta minulá léta byla válkami obtížná, člověkem, který vědomě vstupoval do Církve československé, prožíval s ní i naším národem dějinné zvraty a je-muž bylo z Božeho dopuštění dáno vstoupit do století jednadvacátého.

Nás to štěstí potkalo v člověku moudrém i pokorném, v bratru pevné víry, neochvějně naděje a přes všechnu lidskou porušenost i laskavého srdce. Každý je jistě nahraditelný, ale moudrých a zbožných duší není nikdy dost. Budeme tě postrádat, bratře Václave, a jestliže i nad naším prachem se jednou Pán Bůh pozastaví, tož na shledanou.

Václav Macela, čestný předseda rady starších v České Lípě byl nebeským Otcem odvolán z této časnosti, odevzdán do Boží péče 17. září v pozhnaném věku 97 let. Pohřební rozloučení z Husova sboru vedl královéhradecký biskup Štěpán Klásek.

(rst)

Oslavy v Táboře

K výročí vzniku samostatného československého státu vystoupí 28. října od 16 hodin v Táboře, ve Sboru Božích bojovníků, Dr. Karla Farského 1960 Alfred Strejček a kytarista Štěpán Rak s pásmem nazvaným Karel IV. Srdečně zveme.

(rst)

Bohoslužba díkůvzdání

V loňském roce si naše náboženská obec v Čelákovicih připomněla 70. výročí otevření Husova sboru.

V letošním roce se podařilo k objektu Husova sboru přistavět byt a stavebně upravit stávající modlitebnu.

Za toto dílo děkujeme Pánu Bohu i všem našim sestřím a bratrům i členům několika dalších náboženských obcí, kteří nás svými peněžitými dary podpořili. Budeme vděční za jakýkoliv drobný peníz, který bychom mohli ještě přijmout na číslo účtu 27-0959610247/0100, abychom mohli dokončit vnitřní úpravy a vybavení. Zveme naši církevní veřejnost i přátele k bohoslužbě díkůvzdání dne 3. lis-

*V uplynulých týdnech hned tři příslušníci náboženské obce Praha 1 - Staré Město dokončili svá doktorská studia. Jsou to: Mgr. Phaniel Osweto, Ph.D., který obhájil svou disertační práci s názvem *The Management of Malnutrition in children under 5 years na Vysoké škole zdravotnictví a sociální práce sv. Alžběty v Nairobi-Bratislavě, Mgr. Marian Šprta, Ph.D., který obhájil svou disertační práci s názvem *Dospělost u Hannah Arendtové na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy a MgA. Ing. Irena Štěpánová, Ph.D., která obhájila svou disertaci s názvem *Philosophiae Naturalis principia Newtonica na Filosofické fakultě Západočeské univerzity v Plzni. Srdečně blahopřejeme!****

(no)

topadu v 15 hodin v našem Husově sboru, kterou povede bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta. *Až potud nám pomáhal Hospodin z milosti, proto k budoucnosti dál hledme s důvěrností.*

Jana Špaková

Setkání v České Lípě

Kromě římských katolíků a pravoslavných sešli se zástupci denominací v České Lípě se svými farníky (Jednota bratrská, Křesťanská společenství, naše církev) v modlitebně Českobratrské církve evangelické na Svárově k ekumenické bohoslužbě dne 23. září. Liturgický zpěv, chrámové sbory, slyšení Božího slova, Večeře Páně - vskutku bratrské a sesterské, Pánem požehnané společenství.

Bohoslužebná sbírka, čítající téměř

4000 Kč, byla ze čtyř subjektů sociální péče církví v České Lípě losem vybrána a odevzdána azylovému domu Katolické charity "Jonáš".

Bohu díky za toto setkání!

(iš)

Doteky v Liberci

Srdečně vás zveme na naši faru v Liberci, nám. Českých bratří 35/2, kde se koná v úterý 23. října od 18 h představení čtvrtého románu Jana Šebelky Koktejlový úlet Otýlie B.

V pátek 26. října - 70. pokračování cyklu Doteky - plochy poznání:

* od 16.30 h - vernisáž výstavy Hany Procházkové "Miluji svět".

Dramaturgii a realizaci výstavy zajišťuje ARTEFAKTUM CZ, hudba - Rychnovské trio

* v 18.00 h - talk show "Písničky a detektiv". Hostem autora pořadu Stanislava Kubína je spisovatel a písničkář Jaroslav Velinský - Kapitán Kid

Projekt je realizován za podpory Ministerstva kultury ČR a Statutárního města Liberec.

Scénář, režie: Stanislav Kubín. Vstupné 50 Kč.

(sk)

Väzenský kaplan

Dňa 3. 10., resp. v noci z 2. na 3. 10. o 3. hodine som vyšiel z Újezdu u Brna v Českej republike do Sučian v Slovenskej republike, aby som uviedol do úradu väzenského kaplána našej cirkvi ThMgr. Rastislava Mišuru. Ubehol som autom bezmála 300 km a v 7.30 h som už bol prijatý bratom farárom v jeho novej pracovni vo väzení. Zistil som, že vykonal nielen fyzické testy, ale aj testy psychologické a potom mu bola udelená hodnosť nadporučíka.

O 9. h ráno nás spoločne prijal riaditeľ ústavu plukovník PhDr. Juraj Bačík. Bol som úvodom prekvapený, pretože po zaklopaní a vstupe do kancelárie riaditeľa stál farár ThMgr. Rastislav Mišura v pozore so slovami: „Pán plukovník, nadporučík Rastislav Mišura žiada o povolenie vstúpiť.“ Okamžite mi napadlo, čo by asi robili naši duchovní, keby mali takú vojnu ako sme.

Pán plukovník dr. Juraj Bačík nám vysvetlil svoje vlastné prognózy a zámeru vo väzenstve a vyslovil pranie byť v dobrom pracovnom kontakte s naším farárom. Potom nás odovzdal svojim podriadeným a my sme sa odobrali na prehliadku väzením pre mladistvých. Ja osobne som bol príjemne prekvapený úžasnou čistotou a krásnymi záhonmi medzi väzenskými múrmi. Prezreli sme si kaplnku, kultúrne a športové priestory, peknú telocvičňu. Odprezdala nás kapitánka dr. A. Bellová a my sme nazreli do rekvalifikačného strediska, kde sa práve vyrábali šperky.

Neostáva než všetkým poďakovať nielen za to, že nás s veľkou pohostinnosťou prijali, ale aj za to, že z nich bol cítiť veľký záujem o vec samotnú. A tak mi ostalo už len popriať kaplánovi pre väzenskú službu v siedmych väzniciach npor. ThMgr. Rastislavovi Mišurovi veľa trpezlivosti, láskavosti a Božieho požehnaní.

Jan Hradil

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

UZDRAVENÍ DESETI MALOMOCNÝCH

Dnes je, děti, vašim úkolem vyřešit následující přesmyčky. Všechna tato slova najdete v textu L 17,11-19. Když se vám podaří písmenka správně poskládat, vypište si z každého slova jedno do tajenky podle čísla v závorce.

ritálv (1) žněík (3) ýcálmomon (6) sedte (5)
vurdenaz (3) šěiotnč (2) řosasmak (1)

(Řešení z minulého čísla: rohy, ocas, zadní noha krávy, nohy oráče, umazán spodek obrázku.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9